

**КУЗМА ПРУТКОВ
ОТ КУЗМА ПРУТКОВ
КЪМ ЧИТАТЕЛЯ, В МИНУТА
НА ОТКРОВЕНОСТ И
РАЗКАЯНИЕ**

Превод от руски: Иван Николов, —

chitanka.info

С усмивка на тъпа невяра, профан, ти
лицето ми гледаш и гордия взор;
защо предпочиташ пред моите таланти
контетата столични с техния спор.

За мене звучи като в книга познато,
че ти от суетен живот си обзет,
че ти се надсмиваш над дръзкото ято
поети; но слушай какво е поет.

Тоз, който си служи със римата точно
и ритъма учи години подред
и който, страдалец, се крие нарочно
от чуждия поглед — това е поет!

Тоз, който не страда от жалост човешка,
за който светът е презрян и проклет
и чуждите сълзи посреща с насмешка —
това е велик и всесилен поет!

Тоз, който обича старинна Елада,
Ахарна обича, Олимп и Милет,
Венера, Юнона и Зевс, и Палада —
това е изящен, пластичен поет!

Тоз, който заляга в стиха му да има
не смисъл, а огън, ракет, водомет
и ритъм с почукване мерен, и рима —
това е, повярвай ми, също поет!...

Не бой се, че гледаме с дързост чепата,
че ходим сурови, че пазим престиж,
че вдигаме гордо глава над тълпата;
по друго какво ли ще ни... отличиш?!

*Презрение виждаш в поета и злоба;
той крачи прегърбен под тежкия кръст;
но я погледни го с каква е утроба:
душевно — добър, и физически — тлъст.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.